

● ● ● ODER

Viteški spopad s temeljnimi temami

ANA ĐOKIĆ: **Vitez železnega srca.** Prevod Mojca Redjko, režija Svetlana Patafta. Lutkovno gledališče Maribor. 14. 3. 2013, 40 min.

Besedilo za otroke *Vitez železnega srca* hrvaške avtorice Ane Đokić je vzporedni diptih o železnosrčnem vitezu in princesi Eleonori, njegovo sporočilno osišče pa so nadvse duhovito in otroku spretno približane temeljne bivanjske teme, kot so drugačnost, spopad z lastnimi čustvi, stiskami in pričakovanji drugih, pa tudi iskanje bližine in prijateljstva. Vitez ima namreč svoj šlem, ki ga varuje pred svetom in mu daje občutek varnosti, princesa pa robčke, čokoladne bombone in Dado, doviljo, zatopljeno v ljubezenske romane. Vse uokvirja dramaturška protiutež in pripovedno vezivo v podobi pripovedovalca in komentatorja hkrati. Zgodbi se na koncu seveda srečno srečata in zaključita s skupno poanto – prijateljstvom.

Ta razgibana literarna struktura kajpak kliče po jasnih dramaturških intervencijah za temelj uprizoritve. Drama-

turgija same avtorice pa ni imela prav srečne roke: bolj odločne poteze, morda celo sprememba sosledja dogajanja s sprotnim in hitrejšim prepletanjem obeh zgodb, bi posamezne dele pripovedi uravnotežila in s tem ustvarila čvrstejšo osnovo in izhodišče za odrsko postavitev. Režija Svetlane Patafta, prav tako gostje iz Hrvaške, se sprehaja med raznolikimi mizanscenskimi, izvedbenimi in tehničnimi rešitvami, odločitvami za raznovrstne lutkovne tehnologije – od namiznih lutk, prek lutke-igralca, do »živega« igralca – animiranega filma in ne nazadnje glasbe (Boštjan Narat). Temu pisanemu kolažu domislic pa vendarle umanjka nekoliko čvrstejši in bolj strukturirani konceptualni okvir: s tem bi bila jasneje in odločneje podčrtana sporočilna vrednost predloge, ki se navkljub spretno obvladanemu obilju izraznih sredstev nekoliko izgubi.

Uprizoritev je najmočnejša v likovni podobi, ki jo prav tako podpisuje gostja iz Hrvaške Ana Horvat. Zasnovala je svež, sodoben, duhovit in igriv jezik, ki nikakor ni banalen ali podcenjujoč do malega gledalca, pač pa stavi na njegovo domišljijo, jo spodbuja in ji s tem daje prosto pot. Po izrazni moči ji parira le še dramsko-animacijski kvartet igralcev z usklajeno ansambelsko igro, pa tudi vsak zase. Barbara Jamšek je odločni, a hkrati dovolj čustveni vitez, Aja Kobe ljubka in trmasta Eleonora, Metka Jurc je duhovita in topla Dada, Danilo Trstenjak pa šarmantni pripovedovalec. Nekaj pomanjkljivostim navkljub vseeno lahko govorimo o simpatici in smeli lutkovno dramski uprizoritvi, kakršno gre pričakovati od institucionalne produkcije, ki se ne boji izzivov. **KLEMEN MARKOVČIČ**